

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Karlovarská Korunní s.r.o., IČO: 182 26 990
se sídlem č.p. 77, 363 01 Stráž nad Ohří
zast. **Mgr. Jakubem Oniskem**, advokátem
se sídlem Anny Letenské 34/7, Praha 2

proti
žalovanému

Ministerstvo zdravotnictví,
se sídlem Palackého náměstí č. 4,
128 01 Praha 2

za účasti

Vojenské lesy a statky ČR, s.p., IČO: 000 00 205
Pod Juliskou 1321/5, Praha,
divize Karlovy Vary, Mattoniho nábřeží 203/130, Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 04. 2019, č.j. MZDR 592/2019-5/PRO

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím rozhodl Ministr zdravotnictví ve věci rozkladu žalobce proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví, oddělení Český inspektorát lázní a zřidel (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 28. 12. 2017, č.j. MZDR 30993/2017-6/OZD-ČIL-T (dále jen „nové povolení“) tak, že se rozklad podaný žalobcem dne 20.12.2018 podle § 152 odst. 5 ve spojení s § 92 odst. 1 správního řádu „jako nepřípustný zamítá“.
2. Dne 18. 01. 2017 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí o povolení užívání zdroje KRONDORF s označením BJ-142 v lokalitě Stráž nad Ohří č.j. MZDR 57458/2016-13/OZD-ČIL-Vac a platností na dobu určitou do 31.01.2019 (dále jen „původní povolení“). Účastníky řízení o vydání původního povolení byli mimo samotného žadatele, tj. společnosti Krondorf, také žalobce a osoba zúčastněná na řízení.
3. Dne 23. 07. 2017 zažádala společnost Krondorf o vydání nového povolení k užívání zdroje KRONDORF. Nové povolení bylo vydáno pod č.j. MZDR 30993/2017-6/OZD-ČIL-T dne 28. 12. 2017. Mezi účastníky tohoto řízení již nebyl žalobce přizván, nebyl o probíhajícím řízení nijak informován a nové povolení nebylo žalobci doručeno.
4. Žalovaný odůvodnil své rozhodnutí o zamítnutí rozkladu žalobce proti vydanému novému povolení tím, že žalobce nespadá do okruhu účastníků řízení, které předcházelo vydání nového povolení, jelikož se v případě žalobce ve vztahu k předmětnému řízení nejedná o subjekt uvedený v § 11 zákona č. 164/2001 Sb. o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon) (dále jen „lázeňský zákon“) a zároveň není založeno právo žalobce jako účastníka dle § 27 odst. 1 a odst. 2 správního řádu. Žalovaný zhodnotil, že žalobce není v daném případě dotčenou osobou, neboť změnou povolení k využívání zdroje Krondorf co do platnosti tohoto povolení, při nezměněném objemu čerpání minerální vody, nedošlo k přímému dotčení práv žalobce a žalobce dotčení svých vrtů nebo jiných konkrétních práv změnou platnosti původního povolení na dobu určitou netvrdil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Rozhodnutí žalovaného považuje žalobce za nezákonné jak z důvodů hmotněprávních, neboť se správní orgán prvního stupně i žalovaný dopustili nesprávného právního posouzení věci, tak i z důvodů procesněprávních, neboť správní řízení je stiženo zásadními vadami.
6. Vrt BJ-142 (dále jen „vrt KRONDORF“), o jehož povolení se jedná, se nachází na pozemku p. č. 1094, k.ú. Stráž nad Ohří, který je v majetku České republiky a ve správě osoby zúčastněné na řízení. Na stejném pozemku jako vrt KRONDORF se nachází rovněž vrty žalobce s označením BJ 30 B a v těsném sousedství (na hranici pozemku p.č. 1094 a 30/6) také vrt BJ 4, tj. stavby jímacího zařízení ve vlastnictví žalobce, včetně části minerálovodu. V těsném sousedství vrtu KRONDORF se dále nachází další významné jímací zařízení žalobce, konkrétně pak vrt BJ 9 s označením Korunní kyselka II, umístěný na pozemku p.č. 1093/1, k.ú. Stráž nad Ohří, který je v majetku žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. Žalobce je dále vlastníkem jímacích zařízení a provozovatelem vrtů s označením BJ-5 (Korunní kyselka I), BJ-11 (Korunní kyselka III), BJ-21, BJ-22, BJ-26, BJ-37, BJ-145, HV-12, HV-14B, HV-16, HV-25, HJ-104B, HJ-105, HJ-107, vše v lokalitě Stráž nad Ohří, umístěných na pozemcích buďto přímo sousedících s pozemkem p. č. 1094, k.ú. Stráž nad Ohří, na němž se nachází vrt KRONDORF, nebo v jeho těsné blízkosti. Umístění jednotlivých vrtů v lokalitě doložil žalobce znázorněním na katastrální mapě.
8. Žalobce dále uvedl, že z předchozích řízení, ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného není zřejmé, z čeho správní orgány vycházejí při **definování hranic zdroje** s označením KRONDORF, jímaného vrtem BJ – 142, a to s ohledem na to, že podzemní zdroj přírodní minerální vody jako přírodní síla nerespektuje hranice pozemku, na němž se nachází vrt určený k jeho jímaní a nelze jej tudíž automaticky touto hranicí vymezit. To platí o to více v případě, kdy je jímací zařízení příslušného zdroje umístěno blízko samotné hranice pozemku, tak jako je tomu v případě vrtu BJ-142.
9. **V lokalitě Stráž nad Ohří navíc v tuto chvíli nelze povrchově ohraničit zdroj s označením KRONDORF ani pomocí tzv. ochranných pásem** tak, jak je to zcela běžné v jiných lokalitách. Důvodem je především fakt, že zdroj s označením KRONDORF nemá svá vlastní ochranná pásma I. a II. stupně, která by byla nezávislá na ochranných pásmech definovaných pro zdroje Korunní ve správě žalobce. Až do okamžiku podání této žaloby nedošlo v rozporu s podmínkami Původního povolení k revizi ochranných pásem zdroje s označením KRONDORF a nelze tak v tuto chvíli vůbec stanovit, pod jakými pozemky a nemovitostmi se tento zdroj nachází, resp. kde leží z hydrogeologického hlediska jeho hranice. S ohledem na hydrogeologickou strukturu dané lokality a měnící se vlastnosti tohoto zdroje dokonce v tuto chvíli ani není a nebylo postaveno najisto, že se jedná z hydrogeologického hlediska o samostatný zdroj, nezávislý na zdrojích ve správě žalobce (k tomu viz dále).
10. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce je vlastníkem nemovitostí, pod nimž se zdroj s označením KRONDORF jímaný vrtem BJ-142 s pravděpodobností hraničící s jistotou přinejmenším alespoň z části nachází. Vrt BJ-142 KRONDORF se nachází cca 37 metrů od hranice pozemku p.č. 1093/1 ve vlastnictví žalobce, cca 18 metrů od hranic pozemku p.č. 1177 a p.č. 1176 opět ve vlastnictví žalobce a cca 5 metrů od pozemku 30/6 ve vlastnictví obce Stráž na Ohří, jehož část má však žalobce v užívání s ohledem na umístění některých svých vrtů. Zároveň se přímo na pozemku, na němž se nachází vrt KRONDORF, nachází také osvědčený vrt žalobce s označením BJ-30 B. S ohledem na znění § 498 občanského zákoníku je i tento vrt, resp. stavbu jímacího zařízení, nutné považovat za samostatnou nemovitou věc ve vlastnictví žalobce, tj. nemovitost přímo dotčenou a spadající pod vymezení účastníků dle § 11 lázeňského zákona. Je přitom zřejmé, že prakticky veškeré pozemky a jiné nemovitosti ve vlastnictví žalobce, pod nimiž se s pravděpodobností hraničící s jistotou zdroj s označením KRONDORF nachází, **jsou nezbytně provozem tohoto zdroje přímo dotčeny**. Žalobce má tyto pozemky ve vlastnictví nebo užívání právě a jen za účelem jímaní přírodní minerální vody Korunní, přičemž dochází-li v bezprostřední blízkosti k jímaní podzemní vody ze zdroje nacházejícího se pod pozemky žalobce, je vzájemná **provázanost obou těchto provozů nevyhnutelná** (k tomu podrobněji viz dále).
11. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného není zřejmé, jak žalovaný dospěl k závěru, že žalobce **není žádnou z osob zmiňovaných v § 11 lázeňského zákona** a nelze tedy přisvědčit argumentaci uvedené v rozhodnutí žalovaného. Tato argumentace se zakládá na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nesprávném skutkovém i právním zhodnocení, resp. je z hlediska požadavků na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu zcela nedostačující a **nepřezkoumatelná**.

12. Žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí žalovaného dospěl k závěru, že žalobce není dotčenou osobou ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu „*neboť změnou povolení k využívání zdroje Krondorf co do platnosti tohoto povolení při nezměněném objemu čerpání minerální vody nedošlo k přímému dotčení práv společnosti Karlovarská Korunní*“ a dále, že „*dotčení jejich konkrétních práv nebylo po dobu platnosti předchozího rozhodnutí prokázáno a společností Karlovarská Korunní s.r.o. dotčení svých vrtů nebo jiných konkrétních práv změnou platnosti povolení na dobu neurčitou netvrdí*“.
13. Předně žalobce uvádí, že nové povolení bylo vydáno jako povolení, kterým se „*ruší a v plném rozsahu nahrazuje rozhodnutí ministerstva MZDR 57458/2016-13/OZD-ČIL-Vac ze dne 18. ledna 2017*“, tj. původní povolení. Již z formálního hlediska se tedy **nejedná o změnu povolení** ve smyslu § 14 odst. 1 a 2 lázeňského zákona, tak jak tvrdí žalovaný, ale o vydání povolení zcela nového, v novém řízení vedeném dle § 10 a násl. lázeňského zákona.
14. Ani z materiálního hlediska se však nejedná o pouhou změnu doby platnosti, původní povolení totiž obsahovalo 15 podmínek vztahujících se k čerpání přírodní podzemní minerální vody s dobou platnosti 2 roky, zatímco nové povolení obsahuje 9 podmínek a je vydáno na dobu neurčitou. Oproti původnímu povolení byly z nového povolení vypuštěny mimo jiné také podmínka č. 13 stanovující parametry pro sledování stability zdroje s označením KRONDORF a povinnost provozovatele (tj. společnosti Krondorf) požádat o vydání nového osvědčení dle § 5 lázeňského zákona, která vychází ze všeobecných platných pravidel pro vyčleňování zdrojů v rámci jedné lokality (viz odůvodnění Původního povolení) a podmínka č. 14 vztahující se k návrhu revize ochranných pásem. Obě tyto podmínky jsou přitom klíčové pro to, aby bylo možné odlišit zdroj s označením KRONDORF od zdrojů žalobce, potvrdit či vyvrátit, zda se v případě zdroje s označením KRONDORF jedná o samostatný zdroj, dostatečně stabilní a s odlišnými parametry chemismu a dalších vlastností oproti zdroji Korunní a dále především určit, zda čerpáním zdroje s označením KRONDORF de facto nedochází k čerpání zdroje Korunní, avšak pouze z jiného vrtu a v jiné hloubce, tudíž k přímému ohrožení všech zdrojů Korunní v lokalitě (k tomu také viz dále). Zarážející je rovněž vypuštění podmínky návrhu revize ochranných pásem. Z § 21 lázeňského zákona je přitom zřejmé, že ochranná pásma slouží k ochraně konkrétního zdroje, provozovatel zdroje je povinen jejich existenci navrhnout a hradí veškeré náklady s tím spojené. Plnit tyto podmínky není dost dobře možné za situace, kdy jsou v jednom ochranném pásmu zdroje dva, které si navíc mohou v mnohém konkurovat.
15. K jednoznačnému potvrzení **námitek žalobce o bezprostřední provázanosti zdrojů** Korunní se zdrojem s označením KRONDORF dospívá rovněž Česká geologická služba (dále jen „ČGS“) ve svém Odborném posouzení projektu průzkumu potenciálních zdrojů minerální vody na pozemku parc. č. 1094 v k.ú. Stráž nad Ohří (vrty HJ 301 a HV 301) vydaném dne 16. ledna 2019 na základě dotazů vznesených ze strany MZDR-ČIL v rámci řízení probíhajícího ohledně žádosti žalobce vedené u MZDR-ČIL pod sp. zn. MZDR 45757/2018.
16. Ve stanovisku, které bylo v rámci doplnění rozkladu žalobce ze dne 8. 2. 2019 rovněž založeno do spisu, ČGS mimo jiné konstatuje „*[...] že v případě minerálních vod vyskytujících se v povodí Korunního potoka se jedná o jednu hydraulicky propojenou*

*hydrogeologickou strukturu a veškeré zásahy ve formě odběrů minerálních vod či CO₂ z této struktury mají vliv na celou statutárně chráněnou zřídelní strukturu minerálních vod.“ Z uvedeného je tedy zřejmé, že nelze v žádném řízení týkajícím se povolení k užívání zdroje s označením KRONDORF opomenout žalobce jako účastníka řízení, jelikož každé užívání zdroje s označením KRONDORF nutně **ovlivňuje užívání zdrojů přírodní minerální vody Korunní.***

17. Pokud platí výše uvedené závěry ČGS, lze zároveň dospět k závěru, že nejsou a nikdy nebyly splněny podmínky pro vyčlenění samostatného zdroje s označením KRONDORF v rámci lokality Korunní, jelikož se z hydrogeologického hlediska nejedná o samostatný zdroj. Tento zdroj navíc nebyl nikdy v souladu s pravidly pro vyčleňování zdrojů a lázeňského zákona jako samostatný zdroj s označením KRONDORF vyčleněn a osvědčen a nelze tudíž ohledně tohoto zdroje vydávat nové rozhodnutí o jeho užívání, ani původní nezákonné rozhodnutí prodlužovat. Vrt BJ-142 (tj. nikoliv zdroj dnes označovaný v rámci Nového povolení jako KRONDORF) byl v roce 2012 osvědčen Rozhodnutím MZDR 3474/2012 – 3/OZD-ČIL-P jako zdroj přírodní minerální vody pro využití ke stáčení do lahví. Žadatelem o osvědčení byl žalobce, který na základě následně vydaného povolení k užívání dle § 10 lázeňského zákona tento vrt využíval ke stáčení do lahví pod obchodním názvem Korunní po období několika let. Až v roce 2015 došlo s ohledem na chemické parametry (vyšší mineralizaci) tohoto zdroje k vydání nového povolení, které tento jediný zdroj umožňovalo stáčet stejným uživatelem (žalobcem) pod novým obchodním názvem Krondorf, tj. názvem odlišným od názvu Korunní. Tento stav byl však umožněn pouze za předpokladu, že bude takto nově označená minerální voda splňovat parametry chemických vlastností vody, kterými se odlišuje od zdrojů Korunní, jinými slovy, že bude z dlouhodobého hlediska prokázáno, že se skutečně jedná o samostatný zdroj, a nikoliv pouze o zdroj Korunní, jímáný jen z jiné hloubky. Pokud by totiž platilo, že zdroj s označením KRONDORF není z hydrogeologického hlediska samostatným zdrojem, nemohl by být tento zdroj vyčleněn v rámci jedné zřídelní lokality (k pravidlům pro vyčleňování viz také text Původního povolení). Zároveň by platilo, že uživatel zdroje s označením KRONDORF de facto čerpá stejnou vodu jako žalobce a tím přímo ohrožuje celou řadu historicky starších osvědčených vrtů Korunní. Toto riziko se podstatně zvyšuje již samotným hloubkovým umístěním vrtu BJ-142.
18. Vzhledem ke změnám ve vlastnické struktuře bylo počátkem roku 2017 vydáno Původní povolení již na základě žádosti společnosti Krondorf. Také Původní povolení obsahovalo definici parametrů chemických vlastností vody, kterými se zdroj s označením KRONDORF musí odlišovat od zdrojů Korunní, jakož i další podmínky pro přechodné období (dobu určitou) 2 let, kdy měla být sledována stabilita výtěžku a vlastností vrtu BJ-142 v rámci využívání struktury dvěma uživateli a současně měla být na základě nových skutečností navržena nová ochranná pásma pro zdroj s označením KRONDORF. Je zřejmé, že nedošlo ke splnění ani jedné z výše uvedených podmínek, jelikož k revizi ochranných pásem do dnešního dne nedošlo a zároveň bylo na základě žádosti společnosti Krondorf podané 4,5 měsíce po nabytí právní moci Původního povolení (tj. 23. 07. 2017) vydáno více než jeden rok před skončením platnosti Původního povolení Nové povolení. K dlouhodobému sledování stability výtěžku z vrtu BJ - 142 dle podmínek Původního povolení tak ani nemohlo dojít.
19. Změnou z přechodného období na dobu neurčitou tak bylo v novém povolení umožněno časově neomezené užívání zdroje a po zrušení původního povolení (včetně všech jemu

předcházejících povolení vztahujících se k vrtu BJ - 142) v současné době neexistuje platný dokument, který by definoval parametry zdroje Krondorf a jeho odlišnosti od vody Korunní. Původní osvědčení BJ-142 vydané na základě žádosti žalobce požadované parametry neobsahuje. **Naopak vydáním nového povolení s vypuštěním podmínek ze strany MZDR-ČIL došlo k frapantnímu zásahu do práv žalobce a nemůže být pochyb o tom, že žalobce vždy byl a stále je ve vztahu k řízení předcházejícímu vydání nového povolení účastníkem.**

20. ČGS ve svém stanovisku dále uvádí, že provedením nových průzkumných vrtů v blízkosti vrtu Krondorf *„Může dojít k negativnímu – a to i dlouhodobému resp. trvalému – ovlivnění okolních vrtů i celé zřidelní struktury z důvodů nevelké vzdálenosti okolních vrtů (BJ-142, BJ-4, BJ-9, BJ-18) a především pak z důvodu vertikálního podvrtání blízkého jímacího vrtu BJ-142 [pozn. = vrt Krondorf] o cca 50 výškových metrů.“*
21. Je zřejmé, že uvedené zákonitosti potvrzené ze strany ČGS a tvrzené žalobcem již v rámci podaného rozkladu proti Novému povolení musí a musely platit také ve vztahu vrtu Krondorf k vrtům Korunní. Časově pozdější vrt BJ-142 společnosti Krondorf tak musel nutně dle stanoviska ČGS **negativně ovlivňovat již existující a starší vrty** Korunní provozované žalobcem, navíc za situace, kdy vrt Krondorf vrty Korunní hloubkově podvrtává o 50 metrů a více (vrt HJ-107 hloubkově o 53m, BJ-9 o 67m, HV-25 o 47m, BJ-20 o 75m). Všechna tato fakta měla být brána v potaz jednak při posuzování možnosti vyčlenění zdroje s novým označením KRONDORF od zdrojů Korunní, jeho osvědčení, jakož i při vydávání Nového povolení. Přestože výše uvedená argumentace žalobce tvoří součást spisu ve věci podaného rozkladu, včetně stanoviska ČGS, a nelze tedy pochybovat o tom, že by žalobce dostatečně nenamítal dotčení zdroje Korunní provozováním, resp. změnou podmínek týkajících se užívání zdroje s označením KRONDORF, žalovaný tuto argumentaci žalobce, navíc podpořenou stanoviskem uznávané nezávislé instituce zřízené státem – České geologické služby, zcela pomíjí a nijak se k ní v rámci odůvodnění rozhodnutí žalovaného nevyjadřuje.
22. Z ostatních řízení vedených ohledně zdrojů Korunní navíc jednoznačně vyplývá, že vyjma řízení ve věci žádosti společnosti Krondorf o vydání Nového povolení byl i samotný MZDR-ČIL přesvědčen o tom, že společnost Krondorf splňuje podmínky pro účast v řízeních zahájených na žádost žalobce, jakož i že žalobce splňuje podmínky pro účast v řízeních zahájených na žádost společnosti Krondorf, jelikož ve všech těchto řízeních dochází k přímému dotčení práv obou zúčastněných subjektů. Ve stejné době kdy probíhalo řízení ve věci vydání Nového povolení, probíhalo rovněž řízení o vydání nového povolení k užívání zdroje žalobce (rozhodnutí MZDR 46833/2017-11/OZD-ČIL-T ze dne 2. ledna 2018). Přestože byla společnost Krondorf do řízení zahájeného na základě žádosti žalobce přizvána, naopak v řízení týkajícím se vydání Nového povolení o užívání zdroje společnosti Krondorf (rozhodnutí MZDR 30993/2017-6/OZD-ČIL-T ze dne 28. prosince 2017), již žalobce přizván nebyl. Obě vydaná rozhodnutí se přitom z věcného hlediska týkají téhož, dělí je jen několikadenní odstup a jsou vyhotovena i podepsána stejnými osobami. Je přitom zřejmé, že pokud byly splněny podmínky pro účast společnosti Krondorf v řízení ohledně zdrojů žalobce, musely být nutně splněny také podmínky pro účast žalobce v řízení zahájeném ohledně stejných vrtů a ve stejném časovém období.
23. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce je vydáním nového povolení přímo dotčen a měl být jednak s ohledem na § 11 lázeňského zákona a dále také dle § 27 odst. 2 správního řádu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zahrnut mezi účastníky řízení předcházejícího vydání nového povolení. S ohledem na ustálenou judikaturu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 45/2007) je zřejmé, že již samotné opomenutí některého z účastníků řízení je důvodem pro zrušení rozhodnutí orgánu prvního stupně a jeho vrácení zpět k dalšímu rozhodování. Žalobce proto navrhuje, aby bylo spolu s napadeným rozhodnutím žalovaného zrušeno ve smyslu § 78 odst. 3 soudního řádu správního také nové povolení a věc se tak vrátila k projednání před správní orgán prvního stupně, tentokrát však již při zachování práv žalobce coby účastníka řízení.

24. Jak vyplývá z § 28 odst. 1 správního řádu, za účastníka řízení bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. Toto ustanovení žalovaný zjevně vykládá opačným způsobem, kdy uvádí (bez dalšího dokazování), že „dotčení jejích konkrétních práv nebylo po dobu platnosti předchozího rozhodnutí prokázáno.“ Žalovaný již však neuvádí, z jakých důkazních prostředků toto tvrzení vyplývá a zda vůbec v daném ohledu jakékoliv dokazování provedl. Pokud ano, o čemž má však žalobce značnou pochybnost, nevyzval žalobce nikdy v průběhu správního řízení, aby se k příslušným důkazům jakkoliv před vydáním konečného rozhodnutí vyjádřil.
25. Napadené rozhodnutí žalovaného se navíc zcela nedostatečně vypořádává s argumentací žalobce předloženou v rámci podaného rozkladu a jeho následných doplnění o tom, že byly splněny podmínky pro zahrnutí žalobce mezi účastníky řízení. Žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného pouze bez dalšího konstatuje, že žalobce není v daném případě dotčenou osobou, neboť změnou povolení k využívání zdroje Krondorf co do platnosti tohoto povolení, při nezměněném objemu čerpání minerální vody, nedošlo k přímému dotčení práv žalobce a dále, že žalobce údajně dle žalovaného dotčení svých vrtů nebo jiných konkrétních práv změnou platnosti Původního povolení na dobu určitou netvrdí. Žalovaný zcela opomíjí důkazy předložené žalobcem v rámci podaného rozkladu, jmenovitě pak zejména odborné posouzení projektu průzkumu potenciálních zdrojů minerální vody na pozemku parc. č. 1094 v k.ú. Stráž nad Ohří, vypracované dne 16. 1. 2019 Českou geologickou službou a nijak nereaguje ani na další konkrétní tvrzení žalobce týkající se např. zjevných rozdílů v podmínkách Nového povolení oproti Původnímu, a jejich vlivu na provozování zdroje Korunní.
26. Z ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu jasné požadavky kladené na řádné odůvodnění správního rozhodnutí. Správní řád zde relativně srozumitelně požaduje, aby v odůvodnění byly jasným a výstižným způsobem vyjádřeny důvody, o něž správní orgán opírá své skutkové a právní závěry. Jelikož se s ohledem na opomenutí žalobce jako účastníka řízení před orgánem prvního stupně mohl s argumentací žalobce vypořádat jedině až žalovaný, mělo se tak stát právě v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného. Jak vyplývá např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 58/2005 *„Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů [...]“*
27. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že nepopírá skutečnost, že na pozemku p.č. 1094 v k.ú. Stráž nad Ohří (stejný pozemek, kde se nachází zdroj Krondorf (vrt BJ-142) je také zdroj žalobce (BJ30B), ale zároveň se nedomnívá, že by tato skutečnost řadila žalobce mezi účastníky řízení ve věci vydání nového povolení, protože žalobce není majitelem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pozemku p.č. 1094 v k.ú. Stráž nad Ohří. Majitelem předmětného pozemku je Česká republika a právo hospodařit s majetkem státu mají v tomto případě Vojenské lesy a statky ČR, s.p., a v souladu s § 11 lázeňského zákona jsou i účastníkem řízení o vydání nového povolení, kterým bylo původní povolení změněno.

28. Stejně tak žalovaný nerozporuje tvrzení žalobce o umístění svých zdrojů na okolních parcelách, nicméně to považuje za nesouvisející skutečnosti. Pro úplnost žalovaný sděluje, že vrt BJ30B, který je na stejném pozemku jako vrt BJ-142 (Krondorf), je žalobcem dlouhodobě nevyužívaný, protože již nesplňuje požadavky, pro které byl osvědčen. Tento zdroj nemá žalobce již od roku 2015 uvedený ve svém povolení a nemůže ho tedy využívat. Tyto skutečnosti přispěly k tomu, že žalovaný ani neuvažoval o žalobci jako o účastníkovi řízení v souvislosti s využíváním stejného pozemku, na kterém leží současně zdroj Krondorf a BJ30B. Nadto se jedná o rozsáhlý pozemek o výměře 24 916 m², dovozování práv na základě lokalizace užívaného vrtu na stejném pozemku není odborně obhajitelné a nedává smysl, neboť uvažovány jsou vždy hydrogeologické poměry na lokalitě, které se odvíjí od geologické stavby území. Na základě ustálené správní praxe považuje žalovaný za účastníka řízení pouze majitele pozemku, na němž nebo pod nímž (ložisko peloidu, vrt) se zdroj nachází a který bude využíváním zdroje přímo dotčen (cesty, plochy sloužící jako skládky peloidu). Nelze vymezit přesné hranice zdroje přírodní minerální vody pro žádný vrt zřidelní struktury v rámci celé České republiky. Z tohoto důvodu žalovaný vždy považuje za účastníka řízení pouze majitele daného pozemku, na kterém se zdroj nachází (zhlaví vrtu, případně těžitelná část ložiska peloidu). Určení hranic zdroje přírodní minerální vody v třidimenzionálním pojetí není možné, proto jsou za účastníky řízení považováni pouze majitelé daných pozemků. Nad rámec výše uvedeného pak žalovaný uvádí, že majitelem zdroje (ve smyslu zvodnělého třidimenzionálního prostředí naplněného využitelnou vodou) je vždy stát a uživatelé zdrojů ve smyslu lázeňského zákona mají vždy vydané povolení pouze k odebírání výtěžku z něho. V případě vodních útvarů formou jímání skrze vrty, u peloidů pak povolením otvírky těžebního prostoru – opět vymezeného pouze plochou.
29. K tvrzení žalobce, že je účastníkem dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, žalovaný uvádí, že žalobce spekuluje nad tím, co se může stát, ale neargumentuje ani jednou skutečností, která by se již stala za dobu, kdy má společnost Krondorf a.s. vydané povolení. Žalovaný na svém postupu vydávání změny povolení trvá a z formálního hlediska na něm nespátňuje nic závadného.
30. Co se týče podmínky č. 13, stabilita zdroje Krondorf byla prokázána dlouhodobou analýzou vývoje chemického složení zdroje BJ-142, kterou vypracoval RNDr. T. V. v září 2017. Žalobce zde opět zaměňuje podmínky pro osvědčení zdroje s všeobecnými pravidly pro vyčleňování zdroje v rámci jedné zřidelní struktury.
31. Co se týče podmínky č. 14, návrh ochranných pásem zdroje Krondorf byl doručen dne 20. prosince 2017. Jako doplňující informaci pro dokreslení celé situace žalovaný uvedl, že žalobce byl již v roce 2017 vyzván dopisem ze dne 28. srpna 2017, aby zahájil práce na revizi ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod Korunní v lokalitě Stráž nad Ohří (dopis je přílohou č. 2 tohoto vyjádření). Do dnešního dne nebyl žalobcem návrh na revizi ochranných pásem předložen.
32. Tvrzení převzaté od České geologické služby o odběru minerálních vod či CO₂ z jedné hydraulické struktury se týká vyjádření v rámci projektu vedoucího k vybudování nového

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zdroje přírodní minerální vody žalobcem v blízkosti zdroje Krondorf. Žalobce na základě vyjádření ČGS sděluje, že zdroj Krondorf ovlivňuje užívání zdrojů přírodní minerální vody Korunní, ale v případě, že se v rámci vydání Nového povolení neměnilo čerpané množství, nemohlo dojít k ovlivnění zdrojů Korunní. Kdyby k takovému ovlivňování docházelo, musel by ho žalobce zaznamenat již v rámci platnosti Původního povolení, a to se nestalo. Proto žalovaný trvá na tom, že při zachování stejné hodnoty čerpaného množství ze zdroje Krondorf, jako bylo uvedeno v Původním povolení, nemohlo dojít k ovlivnění zdrojů Korunní a žalobce tedy není účastníkem řízení o vydání Nového povolení, ve kterém se měnila doba platnosti povolení, a nedocházelo k žádným změnám, které by se dotýkaly možností čerpání, či jiných způsobů ovlivňování hydraulické stability zvodně.

33. Dále se žalobce zabývá splněním podmínek samotného vyčleňování zdroje Krondorf v rámci jedné zřidelní struktury. Problematikou „přírodní minerální vody z téhož zřídla“ se zabýval Evropský soudní dvůr v rozsudku soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. června 2015; ve věci C-207/14, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Vrhovno sodišče (Slovensko) ze dne 16. dubna 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 25. dubna 2014, v řízení Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. proti Republika Slovenija. V rozhodnutí soudní dvůr uvádí:
34. *„Pojem „přírodní minerální voda z téhož zřídla“, který je použit v čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod, musí být vykládán v tom smyslu, že označuje přírodní minerální vodu vyvěrající z jednoho nebo více přirozených nebo navrtaných vývěřů, která pochází z jednoho a téhož podzemního ložiska, má-li tato voda s ohledem na kritéria uvedená v příloze I této směrnice totožné vlastnosti, které jsou stabilní ve všech těchto přirozených nebo navrtaných vývěřech v mezích přirozeného kolísání.“*
35. Dle dikce citovaného rozhodnutí soudního dvora (v kontextu bodů 29, 31 a 45) je sice skutečnost, že přírodní minerální voda pochází z jednoho a téhož podzemního ložiska, nezbytnou, avšak nikoli dostatečnou podmínkou k tomu, aby bylo na tuto vodu nahlíženo jako na pocházející z téhož zřídla. V rozsudku je dále uvedeno, že minerální vodu je nutné posuzovat dle její povahy, která je dána jejím obsahem minerálních látek, stopových prvků nebo jiných složek, a případně svými účinky, jakož i svou přirozenou čistotou. Z uvedeného vyplývá, že zcela zásadní pro rozlišení jednotlivých zdrojů přírodních minerálních vod je primárně nutné posuzovat jejich chemické složení. Zdroj Krondorf je nezpochybnitelně chemicky odlišný od zdrojů Korunní (ve smyslu všech osvědčených zdrojů přírodní minerální vody, ze kterých je možno jímát přírodní minerální vodu za účelem výroby balené minerální vody Korunní). Zdroj Krondorf byl řádně osvědčen podle lázeňského zákona jako zdroj přírodní minerální vody rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 3474/2012-3/OZD-ČIL-P ze dne 23. února 2012.
36. Z pohledu žalovaného žalobce ve svém odůvodnění žaloby neuvedl relevantní důkazy o tom, že by mu vydání nového povolení k využívání zdroje Krondorf způsobilo jakékoli (natož pak závažné) ovlivnění jeho zdrojů. Žalobce stále argumentuje vypuštěním podmínek Původního povolení a osvědčením zdroje Krondorf a závěry posudku ČGS, ale neuvádí přesný důvod, jak ho platnost Nového povolení a vypuštění některých podmínek povolení ovlivnilo v rámci využívání jeho zdrojů. Žalovaný trvá na tom, že žalobce není

účastníkem řízení, protože se v Novém povolení neměnilo nic, co by mohlo mít vliv na zdroje Korunní.

37. Žalobce uvádí, že společnost Krondorf a.s. byla v řízení, které se týkalo vydání povolení k využívání jeho zdrojů č. j.: MZDR 46833/2017-11/OZD-ČIL-T ze dne 2. ledna 2018 (dále jen „Povolení“) uvedena mezi účastníky řízení, ale žalobce mezi účastníky řízení v rámci vydávání Nového povolení přizván nebyl. Reálným důvodem, proč žalovaný zahrnul mezi účastníky řízení o vydání Povolení společnost Krondorf a.s., byla změna v objemu čerpání z vrtů Korunní, která mohla mít vliv na zdroj Krondorf a tato společnost tak mohla být rozhodnutím dotčena na svých právech nebo povinnostech. V případě změny objemu čerpání vrtů by byl vždy zahrnut mezi účastníky řízení dotčený subjekt v tomto případě žalobce nebo společnost Krondorf a.s. Změna platnosti doby Nového povolení při zachování všech parametrů čerpání jako v předchozím rozhodnutí, nepovažuje žalovaný za důvod zahrnutí žalobce mezi účastníky řízení. Tato změna se nikterak nedotýká jeho práv nebo povinností, ani mu nová práva a nové povinnosti nestanovuje.
38. Žalovaný se dále vyjádřil k řízením uváděným žalobcem v žalobě v tabulce s tím, že závěrem uvedl, že Společnost Krondorf a.s. není automaticky účastníkem všech řízení vedených s žalobcem, ale pouze těch, kde by mohla být dotčena na svých právech a povinnostech a současně to umožňuje forma vydaného dokumentu.
39. Co se týče námitky nepřezkoumatelnosti, žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu že ministr zdravotnictví po předložení rozkladu správním orgánem prvního stupně (Ministerstvem zdravotnictví) shledal, že rozklad nebyl podán účastníkem daného správního řízení, primárně nehodnotil věcnou stránku rozkladem napadeného rozhodnutí, neboť dle správního řádu nebylo v takové situaci možné rozhodnout o rozkladu jinak než ho zamítnout. Nepřezkoumatelnost tedy nemůže spočívat v tom, že se ministr zdravotnictví v rámci rozhodnutí o rozkladu podaném k tomu neoprávněnou osobou nezabýval věcnými námitkami.
40. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, ve které uvedl, že dle § 11 lázeňského zákona jsou účastníky řízení o povolení k využívání zdroje mimo jiné „vlastníci (správci) nemovitostí, na kterých nebo pod nimiž se zdroj nachází a které budou využíváním zdroje přímo dotčeny“. Prostým jazykovým výkladem lze dospět k závěru, že účelem tohoto ustanovení nebylo zahrnout mezi účastníky řízení pouze majitele pozemku, na němž se nachází zhlaví vrtu, ale majitele nemovitostí (tj. nikoliv jen pozemku ve smyslu katastrálním) na kterých nebo pod nimiž (tj. nikoliv jen na nichž, jako by tomu bylo u zhlaví vrtu) se nachází zdroj. Je přitom zřejmé, že pojem zdroj nelze zaměňovat s pojmem zhlaví vrtu. Právě proto, že zdroj ve smyslu přírodní síly nelze úplně jednoznačně vymezit povrchovou hranicí (zde není potřeba trojdimenzionálního vymezení, jak uvádí žalovaný), dodává zákonodárce ještě další podmínku, a to je možnost dotčení využíváním zdroje. Přitom i zde platí pravidlo dle § 29 správního řádu, dle něž za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak (k důkaznímu břemenu také viz dále).
41. Pokud bychom přijali argumentaci žalovaného o tom, že za účastníka řízení bude považován pouze majitel pozemku, na němž se nachází zhlaví vrtu, vyloučili bychom z účastenství dle § 11 lázeňského zákona všechny majitele okolních pozemků a staveb, včetně vodních děl (dalších vrtů), bez ohledu na jejich vzdálenost od povolovaného vrtu, která může být v případě vrtu nacházejícího se na hranici pozemku velmi malá. Vyloučili

bychom také vlastníky dalších staveb, které se nachází na totožném pozemku jako předmětný vrt, a to dokonce i vlastníky či provozovatele jiných vrtů, tj. staveb a nemovitostí ve smyslu občanského zákoníku. Tyto osoby přitom mohou být a obvykle i jsou dotčeny na svých právech v souvislosti s povolením k užívání vrtu stejně, ne-li v konkrétních případech více, než je tomu u majitele pozemku, na němž se nachází samotné zhlaví povolovaného vrtu. Takový výklad je dle názoru žalobce neudržitelný a odporuje dikci zákona.

42. Ustanovení § 11 lázeňského zákona nezakládá práva účastníka na základě toho, zda se jedná o stejný pozemek, nýbrž podle toho, zda se jedná o majitele nemovitosti, na níž nebo pod níž se nachází posuzovaný zdroj. Může tedy dojít k situaci, kdy např. u velkého pozemku nebude účastníkem řízení vlastník stavby nacházející se na jeho opačném okraji, ale naopak bude účastníkem vlastník bezprostředně sousedícího pozemku, který se s ohledem na hydrogeologické poměry nachází nad povolovaným zdrojem. A právě druhý citovaný případ je případem žalobce, coby vlastníka okolních pozemků i provozovatele celé řady okolních vrtů (v podrobnostech viz žalobu).
43. Smyslem vydání původního povolení (č.j. MZDR 57458/2016-13/OZD-ČIL-Vac ze dne 18. ledna 2017) na dobu určitou bylo časově omezené otestování fungování struktury pod dvěma majetkově oddělenými uživateli, tj. žalobcem a společností Krondorf, kdy využívání zdrojů nebude koordinováno pouze jedním balneotechnikem a může docházet ke střetu zájmů. V takových podmínkách lze ověřit stabilitu vybraných zdrojů a míru jejich vzájemného ovlivnění a stanovit i ochranná pásma a pravidla v nich pro dlouhodobé uspořádání poměrů. Toto bylo zcela exaktně popsáno v podmínce č. 14 původního povolení Krondorf a jejím odůvodnění.
44. Dle § 29 správního řádu má být za účastníka v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. Jak potvrzuje ve své rozhodovací praxi také Nejvyšší správní soud, důkazní břemeno v tomto směru tíží správní orgán a nikoliv účastníka (viz rozhodnutí č.j. 2 As 12/2008-63). Nejvyšší správní soud dále dodává, že „za situace, kdy by takové dokazování mělo být obsáhlé a mělo by též blízkou souvislost s předmětem meritorního řízení, pak by bylo na místě takovou osobu účastníkem řízení (preventivně) učinit a dokazování o možném dotčení jejích práv provést až v meritorním řízení s následným vypořádáním jejích námitek v konečném rozhodnutí. Takový postup by byl nejen v souladu s principem procesní ekonomie (meritorní řízení bývá zpravidla – byť nikoli nutně – do doby vyřešení účastenského postavení subjektu přerušeno, některé z důkazů provedených v tomto vyvolaném řízení by musely být provedeny též v řízení meritorním apod.), ale byl by též nepochybně naplněním práva takové osoby na spravedlivý proces. Vždy je totiž třeba volit postup, který by vyloučil omezení jednotlivce v některém konkrétním subjektivním procesním právu, např. v nemožnosti provést zamýšlený procesní úkon (který by byl realizovatelný jen v rámci meritorního řízení), čímž by mohl být v důsledku takového znevýhodnění oproti jinému účastníku řízení zkrácen na svých hmotných právech“ (viz tamtéž).
45. Žalovaný vytýká žalobci, že žalobce neuvádí, že by již došlo k ovlivnění zdrojů žalobce v důsledku vydání nového povolení a k jakému, ale pouze poukazuje na možnost takového ovlivnění, což zřejmě žalovaný nepovažuje za dostatečné kritérium. Již z dikce § 27 odst. 2 správního řádu je zřejmé, že účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny. Pro posouzení účastenství v řízení přitom není podstatné, zda rozhodnutím do práv a právem chráněných zájmů bylo skutečně zasaženo, ale je podstatné, zda zasaženo být mohlo (k tomu také viz rozhodnutí Městského soudu v Praze, č.j. 10 Ca 381/2007-113, publikované ve sbírce rozhodnutí NSS pod číslem 1968/2010). Účelem zákona jistě není založit účastenství až teprve tehdy, kdy dojde k poškození

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

chráněných práv a zájmů dotčených osob, ale právě takovému poškození v rámci správního řízení předcházet. Žalovaný ani správní orgán prvního stupně přitom nepředložili ani jeden relevantní důkaz, který by možnost takového dotčení práv žalobce vyvracel.

46. S ohledem na výše uvedené a za účelem doplnění argumentace o odborná tvrzení, žalobce předložil jako důkaz odborné stanovisko vypracované na žádost žalobce Ing. Liborem Oliviano Michelem, držitelem osvědčení odborné způsobilosti v oboru hydrogeologie a sanačních prací. Z předloženého stanoviska dle názoru žalobce jednoznačně vyplývá, že mezi vrtem Krondorf a okolními vrty žalobce existují z hydrogeologického pohledu vazby, kdy jeden vrt s vysokou pravděpodobností ovlivňuje vrt druhý, respektive vrty okolní. Ing. Michele ve svém stanovisku uvádí celou řadu důvodů, ze kterých vzájemná provázanost vychází, a které již žalobce nastínil rovněž v odůvodnění podané žaloby. Dle názoru žalobce, podpořeného předloženým odborným stanoviskem Ing. Micheleho, přitom nelze tato vzájemná ovlivnění omezit jen na parametr objemu čerpaného množství vody, jak tvrdí žalovaný, resp. spokojit se s tvrzením (ze strany žalovaného nijak odborně podloženým), že pokud nedochází ke změně povoleného odběru, nemohou být okolní vrty dotčeny. Navíc, jak již bylo podrobně uvedeno v žalobě, Nové rozhodnutí je v celé řadě parametrů odlišné od původního rozhodnutí, které nahrazuje, přičemž řada změn se přímo dotýká práv žalobce.
47. K doplnění těchto skutkových tvrzení žalobce dokládá rozhodnutí žalovaného č.j. MZDR 45757/2018-43/OZP-ČIL-Dr ze dne 5. 11. 2019 (dále jen „Rozhodnutí“), jež bylo žalobci doručeno dne 25. 11. 2019. Vydání Rozhodnutí předcházela žádost žalobce o vydání závazného stanoviska k provedení průzkumných geologických prací spojených se zásahem do pozemku par. č. 1094 v k.ú. Stráž nad Ohří.
48. Žalovaný ve svém rozhodnutí přímo potvrzuje skutková tvrzení, která jsou obsažena v replice žalobce ze dne 30. 10. 2019, jakož i ve Stanovisku hydrogeologa Ing. Micheleho k možné provázanosti vrtu BJ-142 s ostatními sousedními vrty na lokalitě Stráž nad Ohří. Zejména pak žalovaný na str. 6 rozhodnutí uvádí, že *„zdroj Krondorf dle výsledků geofyzikálních metod leží v pásnu hlavního zřídelného zlomu směru SSZ – JJV“*, tj. zlomu, na němž se nachází například i vrt BJ 4 ve vlastnictví žalobce. Žalovaný nesouhlasí s provedením průzkumných prací (a nikoliv tedy umístěním nových vrtů, o něž se v dané fázi ještě vůbec nejedná) ani mimo tuto trhlinu, jelikož dle žalovaného *„tato skutečnost nevylučuje jistou provázanost tektonických linií mezi sebou a nemůže tak být zárukou neovlivnění zdroje Krondorf a okolních jímacích vrtů“*. Žalovaný dále uvádí, že *„primárně záleží na hydrogeologické pozici vrtů v hydraulicky a tlakově propojeném anebo navzájem odděleném systému, nikoliv na samotné hloubce vrtů nebo jejich horizontální vzdálenosti“*.
49. Žalovaný ve svém rozhodnutí argumentuje proti zájmům žalobce právě poznatky z výsledků geofyzikálních metod (*„Geofyzikální průzkum pro optimální umístění průzkumných hydrosond na lokalitě Ohře až svah u Stráže nad Ohří“* Sihaya 2017, investor Karlovarská Korunní s.r.o.), konkrétně možnou provázaností tektonických linií. Přitom žalovaný byl v době realizace průzkumu v roce 2017 žalobcem opakovaně informován (např. dopisem ze dne 7. 9. 2017) o realizaci výše uvedeného geofyzikálního průzkumu v lokalitě Stráž n. Ohří a přesto bez ohledu na dokončení a seznámení se s výsledky geofyzikálního průzkumu vydal v mezidobí Společnosti Krondorf povolení na dobu neurčitou bez účasti žalobce. Tato skutečnost spolu s dalšími již zmíněnými poukazuje na nerovný přístup k oběma účastníkům.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

50. Žalovaný se v rámci své procesní obrany odvolává na odborná posouzení o stabilitě zdroje Krondorf, která má údajně k dispozici, a na základě nichž rozhodl bez účasti žalobce o vydání nového povolení s platností na dobu neurčitou. K těmto posouzením se však žalobce nemůže bez toho, aby měl jako standardní účastník přístup do správního spisu, nijak vyjádřit, ani je podrobit případné odborné opONENTUŘE. Nabízí se zde tedy otázka, zda právě to není důvodem, proč nebyl žalobce mezi účastníky řízení připuštěn. Přístup k datům, z nichž by bylo možné ověřit stabilitu zdroje Krondorf, byl navíc žalobci opakovaně odepřen i v rámci řízení, které předcházelo vydání zamítavého Rozhodnutí, i v rámci žádosti žalobce podané dle předpisů na svobodný přístup k informacím.
51. Dle žalobce je s podivem, že tento není považován za účastníka řízení předcházejícího napadnutému povolení Krondorf z důvodu, že dle tvrzení žalovaného nejsou a ani nemohou být jeho práva jakkoliv dotčena, a současně žalovaný jako hlavní důvod zamítnutí žádosti žalobce v Rozhodnutí uvádí „rizikovitost takových prací ve smyslu negativního ovlivnění zdroje Krondorf“. Jediným titulem definujícím zdroj Krondorf je přitom právě žalobcem napadnuté Povolení.
52. Žalovaný na shora uvedené reagoval duplikou, ve které rozvedl některé své úvahy a vyjádřil se k některým pro věc nepodstatným tvrzením žalobce.
53. Žalobce na to reagoval svým vyjádřením k duplice, ve které rovněž neuvedl dle městského soudu pro věc rozhodné skutečnosti.

III.

Posouzení žaloby

54. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalovaný ani žalobce se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili a má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí. Soud nenařídil jednání ani k provedení dokazování, neboť skutečnosti rozhodné pro posouzení věci, vyplývají z listin, které jsou již součástí správního spisu předloženého žalovaným, jehož obsahem se podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů dokazování neprovádí.
55. Městský soud dospěl k závěru, že není žaloba důvodná.
56. Dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu *účastníky řízení (dále jen "účastník") jsou*
 - a) *v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;*
 - b) *v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.*

(2) *Účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.*

(3) *Účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo*

zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.

57. Dle ust. § 28 odst. 1 věta první správního řádu *za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak.*
58. Dle § 11 věta první lázeňského zákona *účastníky řízení o povolení k využívání zdroje jsou žadatel o vydání tohoto povolení a dále vlastníci (správci) nemovitostí, na kterých nebo pod nimiž se zdroj nachází a které budou využíváním zdroje přímo dotčeny.*
59. Dle § 2 odst. 2 lázeňského zákona *zdrojem přírodní minerální vody je přirozeně se vyskytující podzemní voda původní čistoty, stálého složení a vlastností, která má z hlediska výživy fyziologické účinky dané obsahem minerálních látek, stopových prvků nebo jiných součástí, které umožňují její použití jako potravinu a k výrobě balených minerálních vod, a o tomto zdroji bylo vydáno osvědčení.*
60. Městský soud předně uvádí, že nesouhlasí se žalobcem, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami žalobce uvedenými v rozkladu. Městský soud souhlasí se žalovaným, že při rozhodování o účastenství se žalovaný nemusí zabývat rozkladovými námitkami mířícími do merita rozhodnutí, musí se však vypořádat s tvrzeními vztahujícími se k otázce jeho účastenství. Soud má za to, že žalovaný se těmito tvrzeními vypořádal dostatečně a jeho úvaha přezkoumatelná je, - ačkoliv, jak bude rozvedené níže, ne zcela nesprávně, - když ve svém rozhodnutí, poté co konstatoval, že vzhledem k tomu, že žalobce *není žádnou z osob zmiňovaných výše uvedeným ustanovením* (rozuměj v ust. § 11 lázeňského zákona), *není účastníkem řízení o vydání povolení k využívání zdroje*, následně uvedl: „Dle § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky správního řízení také další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Ministerstvo zdravotnictví zhodnotilo, že společnost Karlovarská Korunní s.r.o. *není v daném případě dotčenou osobou, neboť změnou povolení k využívání zdroje Krondorf co do platnosti tohoto povolení, při nezměněném objemu čerpání minerální vody, nedošlo k přímému dotčení práv společnosti Karlovarská Korunní s.r.o., Společnost Karlovarská Korunní s.r.o. byla z procesní opatrnosti na straně Ministerstva zdravotnictví účastníkem správního řízení o vydání původního rozhodnutí o povolení k využívání vrtu Krondorf, ale dotčení jejich konkrétních práv nebylo po dobu platnosti předchozího rozhodnutí prokázáno dotčení svých vrtů nebo jiných konkrétních práv změnou platnosti původního povolení na dobu určitou netvrdí. Samotná vzdálenost zdrojů pak není rozhodující skutečností pro stanovování okruhu účastníků řízení. Nelze ani souhlasit s tvrzením, že se jedná o prakticky totožný zdroj podzemních přírodních minerálních vod, protože v takovém případě by nemohlo dojít k vyčlenění z jedné zřidelní oblasti v rámci České republiky. Zdroj BJ-142 je také podle názoru ministerstva nejméně ve třech zásadních chemických parametrech (množství kyseliny křemičité, obsah volného rozpuštěného CO₂ a celková mineralizace) naprosto odlišný od zdrojů společnosti Karlovarská Korunní s. r. o.*“
61. V komentáři Správní řád. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha 2020, se k odstavci 3 ustanovení § 27 správního řádu kromě konstatování, že posouzení otázky účastenství může být v některých případech komplikované, k vzájemnému vztahu ustanovení definujícímu účastenství ve zvláštním zákoně k tomu uvedenému ve správním řádu, uvádí: „Zvláštní zákon přitom může okruh účastníků správního řízení vymezit dvojím způsobem. První možností je, že zvláštní zákon, který je *lex specialis* ke správnímu řádu, stanoví okruh účastníků správního řízení komplexně a taxativně, tzn. zcela nezávisle na odstavci 1 a 2

komentovaného ustanovení, ve kterých jsou účastníci správního řízení vymezeni obecně a která se, vzhledem k charakteru správního řádu jakožto obecného právního předpisu, použijí subsidiárně (NSS 1 As 6/2011-347). V takovém případě tedy platí vymezení okruhu účastníků správního řízení podle zvláštního zákona a vymezení účastníků správního řízení podle odstavce 1 a 2 komentovaného ustanovení se nepoužije.“

62. Žalovaný se proto v rozhodnutí neměl zabývat otázkou, zda by žalobce mohl spadat pod definici účastníka ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu, ale jen a pouze otázkou, zda žalobce splňuje znaky účastníka řízení dle ust. § 11 lázeňského zákona. Městský soud má však za to, že tato úvaha takřkajíc navíc, jak bude uvedené níže, nemůže činit toto rozhodnutí nezákonným, pokud obстоjí úvaha ohledně účastenství dle ust. § 11 lázeňského zákona.
63. Městský soud dále uvádí, že souhlasí se žalobcem, že se nejedná o změnu původního rozhodnutí ve smyslu ust. § 14 lázeňského zákona, ale o rozhodnutí zcela nové. K takovému závěru lze dojít nejenom s ohledem na dikci tohoto rozhodnutí, kterým bylo původní rozhodnutí zrušeno a v plném rozsahu nahrazeno rozhodnutím novým, ale i z jeho obsahu, který vymezil práva a povinnosti účastníků odlišně (doba užívání, podmínky užívání).
64. Městský soud nesouhlasí se žalobcem, že pokud byl přizván jako účastník řízení do řízení týkající ho se původního rozhodnutí, měl být automaticky uznán jako účastník řízení o novém rozhodnutí s tím, že jeho námítky měly být v tomto řízení meritorně vypořádány. Samotná skutečnost, že účastníkovi byl přiznán status účastníka v průběhu předchozího řízení nebo v jiných řízeních, účastenství v tomto řízení nezakládá.
65. Žalovaný vykládá ust. § 11 velice striktně, tj. že účastníkem řízení může být kromě žadatele o povolení pouze majitel pozemku, na němž nebo pod nímž (ložisko peloidu, vrt) se zdroj nachází zhlaví vrtu, případně těžitelná část ložiska peloidu, a který bude využíváním zdroje přímo dotčen (cesty, plochy sloužící jako skládky peloidu).
66. Městský soud si je vědom toho, že posouzení otázky účastenství může být v některých případech komplikované a Nejvyšší správní soud se přiklání k extenzivnímu výkladu tohoto pojmu například ve stavebním řízení, resp. v územních řízeních dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, který stanoví, že *účastníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno*, s tím, že otázka, zda bude vlastnické právo účastníka v konečném důsledku územním rozhodnutím dotčeno nebo nikoliv, musí být řešena až v meritorním rozhodnutí, ve kterém budou vypořádány námítky účastníka.
67. Předpoklady účastenství dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona shrnul Nejvyšší správní soud v bodech [21] až [23] svého rozsudku ze dne 25. 5. 2016, č.j. 2 As 3/2016-54: *„[21] První předpoklad je třeba vykládat v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, tak, že sousedním pozemkem není pouze pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má být stavba realizována (tzv. mezující pozemek), nýbrž je sousedství třeba chápat širěji, neboť účinky stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku. Sousední nemovitostí se rozumí i pozemek, který s plánovanou stavbou bezprostředně nesousedí, ba dokonce může být od stavby i značně vzdálen (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 As 57/2014 – 41).“*

[22] Druhým předpokladem pro naplnění definice účastníka řízení je potence plánované stavby přímo se dotknout vlastnického práva či jiného práva stěžovatele k pozemku nebo stavbě. Vymezení okruhu účastníků územního řízení vyžaduje s ohledem na konkrétní okolnosti případu komplexní posouzení situace v území a zohlednění nejrůznějších vlivů, neboť v úvahu přichází u vlastníků sousedních staveb a pozemků dotčení nejrůznějšího druhu. K přímému dotčení může dojít zejména v důsledku imisí. Těmi se obecně rozumí „výkon vlastnického práva, kterým se s ohledem na konkrétní okolnosti neoprávněně zasahuje do cizího vlastnického práva nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům“ a typicky spočívají v dotčení hlukem, prachem, pachem, kouřem, světlem či vodou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013 - 25, publ. pod č. 2932/2013 Sb. NSS). Jakkoli Nejvyšší správní soud obecně uznává nutnost stanovit určitý limit pro vymezení okruhu účastníků řízení, vyloučení osob z okruhu možných účastníků řízení nelze ospravedlnit zásadou hospodárnosti či procesní ekonomie (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008 - 111, publ. pod č. 2029/2010 Sb. NSS).

[23] Podmínkou účastenství přitom není, aby bylo vyhověno věcným námitkám, ale postačuje pouhá možnost dotčení práva. Teprve v rámci věcného posouzení mají stavební úřady zkoumat reálnost zásahu do práv účastníka. Úcastenství ob stojí samo o sobě, bez toho, aby následně muselo vést k rozhodnutí pro účastníka příznivému. S postavením osoby jakožto účastníka řízení jsou totiž spojena významná procesní práva, především právo nahlížet do spisu, vyjadřovat se k věci, činit důkazní návrhy, být přítomen ústnímu jednání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, publ. pod č. 1787/2009 Sb. NSS). K účastenství v řízení zpravidla postačí pouze tvrzení skutečností dokládajících dotčení na vlastnickém či jiném právu, přičemž prokázání opaku je povinností správního orgánu (již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 12/2008 - 63). Z ústavního požadavku extenzivního výkladu § 85 stavebního zákona dovodila právní doktrína, že „zpravidla je třeba při posuzování otázky účastenství v územním řízení vycházet z toho, že územní řízení by mělo být do značné míry otevřené, posuzování účastenství v řízení by mělo být spíše extenzivní, tj. v pochybnostech je třeba s vlastníkem jakékoli nemovitosti, u níž přichází v úvahu konkrétní dotčení, zacházet jako s účastníkem podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. To platí tím spíše, pokud se vlastník takové nemovitosti sám přihlásí a domáhá se účastenství na základě konkrétních tvrzení o dotčení svých práv k nemovitosti“ (POTĚŠIL, L. a kol.: Stavební zákon. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014).“

68. Městský soud je přesvědčen, že tyto aplikační zásady by bylo možné vztáhnout i na případ účastenství dle § 11 lázeňského zákona tj. na vlastníky nemovitostí nacházejících se nad zdrojem minerální vody, tj. na pozemky vedlejší, avšak pod podmínkou, že vlastník pozemku nemovitosti uvede tvrzení o dotčení svých práv k těmto nemovitostem. Úcastenství tak nemůže automaticky zakládat pouze samotná skutečnost, že pozemek se nachází nad podzemním zdrojem vody jako takovým. V takovém případě by do řízení vstupovali vlastníci pozemků jen a pouze z důvodu, že pod jejich pozemky se nachází část podzemního zdroje vody, ačkoliv samotným užíváním zdroje nejsou a ani nemohou být jejich vlastnická práva k těmto nemovitostem jakkoliv dotčena. Soud proto souhlasí se žalovaným, že samotná skutečnost, že se podzemní zdroj minerální vody, který, může být těžko prostorově definovatelný, nachází i pod některými pozemky žalobce, není sama o sobě důvodem pro to, aby se stal účastníkem řízení. Pokud by existovala možnost dotčení některých vlastnických práv žalobce k těmto pozemkům, měl žalovaný žalobce do řízení připustit. Žalobce však sice dotčení svých vlastnických práv k pozemkům nebo k jímacímu zařízení obecně v rozkladu tvrdil, ale následně vyslovil obavu, kterou v soudním řízení do

detailů rozvádí a prokazuje, pouze z dotčení svých práv na užívání jeho dalších vrtů. Nutno proto souhlasit se žalovaným, že žalobce není osobou uvedenou v ust. § 11 lázeňského zákona.

69. Žalobce se účastenství dle § 11 lázeňského zákona sice dovolává, když uvádí, že *pozemky a jiné nemovitosti ve vlastnictví žalobce, pod nimiž se s pravděpodobností braničící s jistotou zdroj s označením KRONDORF nachází, jsou nezbytně provozem tohoto zdroje přímo dotčeny*, ale samotné dotčení na svých právech pouze z titulu vlastnictví vedlejších pozemků ani staveb (jímacích zařízení) na nich se nacházejících, nijak nespecifikuje. Jak žalobce sám podotýká, je nutné splnit i druhou podmínku a to, že vlastníci těchto nemovitostí budou na svém vlastnickém právu přímo dotčeni.
70. Žalobce svůj rozklad odůvodnil tím, že je vlastníkem jímacích zařízení a provozovatelem vrtu, které se nachází v bezprostřední blízkosti vrtu provozovaného společností Krondorf a. s. Žalobce však veškerou svou následnou i žalobní argumentaci a prokazování zaměřil na dotčení svých práv plynoucích z užívání vedlejších zdrojů jako takových resp. na vliv užívání předmětného zdroje na zdroje jím užívané. Žalobce tak fakticky dotčení svých práv nespojuje s vlastnictvím těchto pozemků popř. jímacích zařízení v bezprostřední blízkosti předmětného vrtu, ale jen a pouze z ohrožení zdroje minerální vody, který má v užívání. Dotčení vlastnických práv k vedlejším nemovitostem tedy netvrdí. V řízení proto nebylo nutné ze strany správního orgánu prokazovat opak ve smyslu ust. § 28 odst. 2 správního řádu. Ten vyplynul de facto z vlastních tvrzení žalobce.
71. Dotčení svých práv totiž žalobce spatřuje v hrozbě negativního vlivu na jím využívané zdroje, když uvádí, že *časově pozdější vrt BJ-142 společnosti Krondorf tak musel nutně dle stanoviska ČGS negativně ovlivňovat již existující a starší vrty Korunní provozované žalobcem*. Městský soud souhlasí se žalobcem, že tato skutečnost by mohla odůvodňovat účastenství žalobce dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu. Toto účastenství totiž přichází v úvahu, kdykoliv, kdy by tyto osoby *mohly být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech* a nikoliv pouze tehdy, kdy fakticky dotčení jsou. S tím souvisí i znění ust. § 28 správního řádu a skutečnost, že opak musí v řízení prokazovat správní orgán.
72. Toto však není případ tohoto řízení, zde se striktně uplatní pouze účastenství dle ust. § 11 lázeňského zákona. Soud má za to, že z tohoto ustanovení jasně vyplývá, že účastníkem tohoto řízení mohou být kromě žadatele o využívání zdroje minerální vody jen vlastníci pozemků a příp. staveb, pod nimiž se zdroj nachází a kteří mohou být přímo dotčeni právě využíváním tohoto zdroje, avšak na svých vlastnických právech k těmto nemovitostem. Žalobce by proto mohl do řízení vstoupit pouze jako účastník z titulu vlastnictví vedlejšího pozemku, muselo by však být využíváním zdroje přímo dotčeno jeho právo k tomuto pozemku nebo k této stavbě tímto využíváním tj. přímo jímáním vody, popř. cestou vedoucí k vrtu, což žalobce netvrdí. Tvrdí pouze ovlivnění jeho zdrojů minerální vody.
73. Z ustanovení § 11 lázeňského zákona jasně plyne, že dotčení práv z titulu využívání zdroje nacházejícího se v blízkém nebo dalekém okolí, není důvodem pro vstup do řízení. Městský soud má za to, že ačkoliv lze souhlasit se žalobcem, že využíváním jednoho zdroje podzemní minerální vody může mít vliv na ostatní zdroje – zákon však vychází z předpokladu, že vlastníkem všeho nerostných bohatství včetně minerálních vod je stát a dle ust. § 4 odst. 1, 2 lázeňského zákona přírodní léčivý zdroj podle § 2 odst. 1 a zdroj

přírodní minerální vody podle § 2 odst. 2 (dále jen "zdroj") nejsou součástí ani příslušenstvím pozemků a nejsou předmětem vlastnictví. Výtěžek ze zdroje se stane předmětem vlastnictví, jakmile jej osoba, která má podle tohoto zákona povolení k využívání zdroje, odejme ze zdroje. Nikdo tedy nemá na užívání určitého zdroje a priori nárok a je v zájmu a úkolem státu postarat se o to, aby zdroje minerálních vod byly využívány tím způsobem, aby se vzájemně negativně neovlivňovaly. Proto se účastníkem řízení může stát pouze vlastník pozemku, kde se nachází vrt, jelikož jen ten může být čerpáním minerální vody na svém pozemku omezen na svých právech tento pozemek užívat. Žalobce ve svém rozkladu jasně uvedl své obavy z dotčení využití svého zdroje BJ-4, který je v bezprostřední blízkosti předmětného vrtu a rovněž tak obavy z dotčení dalších jím využívaných vrtů, nikoliv však z dotčení jeho vlastnických práv jako takových k předmětným nemovitostem.

74. Rozšířit účastníky tohoto řízení s ohledem na možné dotčení jejich práv z titulu využívání zdroje vody by bylo skutečně možné, ale pouze dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, které připouští účastenství z titulu jakéhokoliv dotčení práv a povinností. Jak ale bylo uvedené výše, účastenství dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu v *řízení o povolení k využívání zdroje* nepřichází v úvahu.
75. Žalovaný se však v rozhodnutí právě otázkou, zda žalobce splňuje definici účastníka ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu, zabýval a dospěl k závěru, že nikoliv. Jak bylo rozvedeno shora, tato úvaha byla mylná, jelikož lázeňský zákon má svou speciální definici účastenství, která aplikaci obecné úpravy uvedené ve správním řádu vylučuje. Avšak s ohledem na skutečnost, že o účastenství bylo, jak rozvedeno v předchozích bodech rozsudku, rozhodnuto správně, tato úvaha navíc nečiní rozhodnutí nezákonným a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Jelikož žalobou napadené rozhodnutí mělo řešit a řeší pouze otázku účastenství žalobce v řízení o povolení užívání zdroje KRONDORF s označením BJ-142 v lokalitě Stráž nad Ohří ze dne 28. 12. 2017, č.j. MZDR 30993/2017-6/OZD-ČIL-T, a tuto otázku bylo možné vyřešit bez provádění žalobcem navržených důkazů, městský soud s ohledem na zásadu hospodárnosti soudního řízení již tyto důkazy neprováděl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

76. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
77. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jemu tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
78. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. září 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.